

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci

žalobkyně: CH., s. r. o., IČO X
sídlem H. 141, X K. n. H.

proti
žalované: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát
sídlem Květná 15, 603 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2017, č. j. SZPI/BB873-15/2016, ve věci
správního deliktu,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, č. j. SZPI/BB873-15/2016 ze dne 9. 6. 2017, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Olomouci (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 12. 2016, č. j. SZPI/BB873-12/2016, jímž správní orgán I. stupně uložil žalobkyni pokutu ve výši 18 000 Kč podle ustanovení § 17 odst. 11 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích (dále jen „zákon o potravinách“), včetně povinnosti uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč uložených podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu za spáchání správních deliktů podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách, ve znění účinném do 6. 9. 2016, ve spojení s článkem 4 odst. 2 kapitoly II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, o hygieně potravin (dále jen „nařízení“), jichž se měla dopustit na provozovně CH., s. r. o., K.-T. 84, X dne 3. 2. 2016 tím, že:

1) nezajistila, aby byly všechny dokumenty popisující postupy dle čl. 5 nařízení neustále aktualizovány, což je v rozporu s požadavkem stanoveným v čl. 5 odst. 4 písm. b) kapitoly II nařízení (zjištěno: v předložené dokumentaci HACCP byly uvedeny činnosti – sestavená analýza nebezpečí při výrobě zmrzliny, výrobě nápojů, plnění pečiva (obložených baget a housek), výroby dopeku polotvarů pekařských výrobků a výroby pokrmů, přičemž tyto činnosti nebyly v provozovně prováděny),

2) nezajistila, aby potravinářské prostory byly udržovány v čistotě a dobrém stavu, což je v rozporu s požadavkem uvedeným v kapitole I odst. 1 přílohy II nařízení – v prodejní místnosti nad potravinami byl poškozený strop, docházelo k odlučování malby stropu, v hůře dostupných místech prodejní místnosti i prostorů určených pro skladování v zázemí provozovny byly četné nečistoty, nánosy prachu a pavučin, zbytky potravin a zapadané etikety, v regálech mezi potravinami se nacházel prach a drobné zbytky potravin, v prostoru přípravy v místnosti za obslužným prodejním pultem, kde dochází k mytí pracovních pomůcek, byly podlahové plochy znečištěné usazeným prachem, stěny byly pokryty pavučinami a strop nebyl udržován v dobrém stavu – byl pouze zaomítán a nebyl vymalován,

3) nezajistila, aby uspořádání, vnější úprava, konstrukce, poloha a velikost potravinářských prostor umožňovala správnou hygienickou praxi, včetně ochrany před kontaminací a zejména regulaci škůdců, což je v rozporu s požadavkem uvedeným v kapitole I odst. 2 písm. c) přílohy II nařízení (zjištěno: přístupové dveře na příjmu potravin z vnějšího prostředí na chodbu vedoucí do skladovacích místností a do prodejní místnosti ve spodní části nedoléhaly, nebyla zajištěna ochrana proti škůdcům),

4) nezajistila, aby uspořádání, vnější úprava, konstrukce, poloha a velikost potravinářských prostor umožňovaly odpovídající údržbu, čištění nebo dezinfekci, vylučovaly nebo minimalizovaly kontaminaci z ovzduší a poskytovaly dostatečný pracovní prostor pro hygienické provedení všech postupů, což je v rozporu s požadavkem uvedeným v kapitole I odst. 2 písm. a) přílohy II nařízení (zjištěno: odvětrávací zařízení, které se nepoužívá, a které je z tohoto důvodu zajištěno izolační pěnou a PE fólií, nelze udržovat v čistotě, celková úprava neumožňuje odpovídající snadné čištění),

5) nezajistila, aby čisticí a dezinfekční prostředky nebyly skladovány v oblastech, ve kterých se manipuluje s potravinami, což je v rozporu s požadavkem uvedeným v kapitole I odst. 10 přílohy II nařízení (zjištěno: v prostoru chodby byly přepravky od potravin uloženy společně s čisticími a dezinfekčními prostředky),

6) nezajistila, aby byly všechny předměty, instalace a zařízení, s nimiž přichází potraviny do styku, důkladně očištěny, a je-li to nezbytné, dezinfikovány, což je

v rozporu s požadavkem uvedeným v kapitole V odst. 1 písm. a) přílohy II nařízení (zjištěno: čtyři chladicí zařízení, z nichž tři sloužila ke skladování mléčných výrobků a jedno ke skladování masných výrobků, měly stěny chladicích agregátů pokryté prachem, chladicí zařízení na masné výrobky bylo znečištěno zbytky odloučených starších potravin),

7) nezajistila, aby byly potravinářské odpady, nepoživatelné vedlejší produkty a jiný odpad odstraňovány z prostor, kde se nacházejí potraviny, co nejrychleji, což je v rozporu s požadavkem uvedeným v kapitole VI odst. 1 přílohy II nařízení (zjištěno: v prostoru skladovacích místností se hromadily odpady v podobě neprodaného pečiva, odpisů starých kartonových krabic od vybalených potravin, plastových obalů a jiných obalů, např. od PET lahví),

8) nezajistila, aby byly potraviny ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce chráněny proti jakékoli kontaminaci, která by mohla způsobit, že potraviny nebudou vhodné k lidské spotřebě, budou poškozovat zdraví nebo budou kontaminovány takovým způsobem, že by bylo nesmyslné očekávat, že by se mohly v takovém stavu konzumovat, což je v rozporu s požadavkem uvedeným v kapitole IX odst. 3 přílohy II nařízení (zjištěno: v prostoru skladovacích místností byly potraviny skladovány v přímém styku s podlahami, jednalo se např. o balené nealkoholické nápoje, balené mléko, nebalenou cibuli, nebalené brambory a nebalené rohlíky).

Současně správní orgán I. stupně rozhodl o zastavení řízení ohledně dílčího útoku správního deliktu týkajícího se nezajištění identifikace všech rizik, kterým musí být předcházeno nebo která musí být vyloučena či omezena na přijatelnou úroveň, což by bylo v rozporu s požadavkem stanoveným v čl. 5 odst. 2 písm. a) kapitoly II nařízení.

2. Žalobkyně s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí, považuje jej za nezákonné, a uloženou pokutu považuje za velmi vysokou, neodpovídající skutečnosti a závažnosti porušení a pravdivosti skutku. Žalobkyně namítá, že:

- a) sankce byla uložena dle § 17 odst. 11 písm. c) zákona o potravinách a tabákových výrobcích ve znění účinném ke dni spáchání správního deliktu, ač v době vydání rozhodnutí I. stupně bylo účinné jiné znění zákona, neboť ke dni 7. 9. 2016 byla tato úprava novelou vypuštěna;
- b) pracovník v protokolu P010-80495/2016:
  - nesprávně vyhotovil protokol o kontrole,
  - nepředal protokol o kontrole, odkázal, že bude doručen dodatečně do datové schránky, ale neučinil tak,
  - nesprávně vyplnil čas zahájení a skončení kontroly, neboť do protokolu uvedl čas skončení 14:15 hod., ale v 16:05 hod. protokol o kontrole stále neexistoval, podle sdělení pracovníka z důvodu chybného uložení v notebooku;
- c) kontrolní pracovník nesprávně posoudil a identifikoval všechna rizika či omezení na přijatelnou úroveň;
- d) kontrolní pracovník nesprávně posoudil stav věci;
- e) fotografie byly pořízeny bez přítomnosti osob za kontrolovanou osobu, i když podle protokolu byly tyto osoby přítomny, ani nebyly o pořizování fotodokumentace informovány;

- f) i přes upozornění správní orgán vyhodnotil zjištěné nedostatky jako porušení nařízení a nereflektoval, že některé vady bude možné odstranit, jakmile to dovolí okolnosti a počasí [např. oprava stropu, průsaku vody stropem nešlo předejít, k tomuto poškození došlo v důsledku přírodních vlivů (foto č. 1), nechť se soud zabývá tím, zda je deliktem, kdy vyšším vlivem (počasí) dojde k nenadálé události, která lze odstranit až v době, kdy je to z hlediska počasí možné];
- g) nesprávné a neodborné posouzení stavu věci dle fotografie č. 2, kdy nařízení nespecifikuje užití materiálu pro vstupní dveře, mezera mezi rámem dveří a dveřmi je cca 2 mm – nelze označit za nedoléhání dveří a za riziko vniknutí hlodavců;
- h) nesprávné hodnocení situace ohledně nepoužívaného odvětrávacího zařízení, které údajně nelze udržovat v čistotě, toto žalobkyně rozporuje a namítá, že je zabezpečeno proti hlodavcům izolační pěnou a je 1x měsíčně dezinfikováno, jedná se o represí kontroly vůči žalobkyni, protože kontrolní orgán nesdělil, jak by měla dostatečná údržba probíhat;
- i) nesprávné zhodnocení situace zachycené na fotografii č. 3. Nejedná se o desinfekční a úklidové prostředky, ale o osvěžovače vzduchu a osobní věci zaměstnanců, v místě, kde jsou uloženy, jsou uloženy prázdné obaly určené k vrácení a prostor je oddělen od míst, kde jsou uloženy potraviny;
- j) chybné posouzení stavu věci dle obr. 4, k průsaku vody ze střešní části objektu došlo v prostoru pro mytí rukou, nikoli pro přípravu potravin (odkazuje na argumentaci v bodě 8, v žalobě písm. f);
- k) aranžování stavu věci pro fotodokumentaci tak, aby to bylo hodnoceno jako důvod porušení nařízení, stav dle fotografie č. 5 byl naaranžován kontrolou, jedná se o účelové a křivé obvinění žalobkyně, jedná se o sklad vyřazeného pečiva a přepravek, což nelze považovat za skladování odpadu, takto prostory při vstupu kontroly a po ukončení kontroly ani jindy nebyly, z fotodokumentace jasně plyne, že skutečnému stavu odpovídaly srovnané bedny, ale zásahem rozhození dvou přepravek a pohození tvrdého pečiva po zemi vzniká dojem špatné údržby prostorů, shodně stav zachycený na fotografii č. 6 byl naaranžován kontrolou, přičemž tyto bedny byly nachystané pro jednoho zákazníka, který si je vyžádal pro vlastní potřebu;
- l) hodnocení stavu čistoty věcí kontrolním pracovníkem je nedostatečné a nepřesné, není objektivní. Dle HACCP se úklid např. chladících a krájecích zařízení a prostorů, kde se potraviny nachází, provádí denně, ostatní prostory jsou uklízeny dle potřeby, maximálně však v intervalu 1 týdně nebo 1 měsíčně, a to dle situace potřeb;
- m) tvrzení o možné kontaminaci údajných potravin skladovaných na zemi je nesprávné. Argumentace ohledně kontaminace balených nápojů je nepřesvědčivá a represivní, neboť nápoje byly zabaleny do ochranné fólie. U výtek týkajících se uskladnění cibule vzniká rozpor s podmínkami pro skladování této zeleniny (teplota, větratelnost, tma) – položení jednoho pytle zeleniny na zem tedy za těchto okolností není na závadu. Tvrzení o skladování brambor na zemi není prokázáno (na fotografii je pouze cibule); stejně tak nejsou prokázány nebalené rohlíky skladované v přepravce na znečištěné paletě. V této souvislosti žalobkyně namítá nepřesné interpretování nařízení EU

v otázce kontaminace potravin, i když žalovaný ve svém protokolu kontaminaci potravin určených ke spotřebě nezjistil a ani nezakázal její prodej. Jednání žalovaného považuje za rozporné s dobrými mravy.

- n) Žalobkyně dále požaduje, aby soud rozhodl a zvážil výši sankce, a aby rozhodl o zrušení pokuty za přestupek nebo pokutu snížil „*k výši skutečně zaviněného přestupku objektivnímu stavu věci*“.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K žalobním námitkám uvádí, že správní orgán rozhodoval na základě přesně a úplně zjištěného skutkového stavu, odůvodnění rozhodnutí pak dle žalovaného splňuje požadavky zákonnosti a je přezkoumatelné. Sankce byla stanovena na základě zákona a v jeho mezích. Dle jeho názoru jsou žalobní námitky často formulovány nestrukturovaně, nesrozumitelně a příliš obecně a nebývá z nich zřejmé, o co žalobkyně svá tvrzení opírá. K jednotlivým námitkám žalobkyně žalovaný uvádí, že:

ad a) k samotné právní kvalifikaci žalovaný odkázal na předposlední odstavec str. 12 svého rozhodnutí a na str. 5 rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které rekapituluje tak, že postupoval v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Princip je nutné posuzovat v návaznosti na to, zda nová právní úprava nadále stanoví odpovědnost za stejné protiprávní jednání. Dle žalovaného je z tabulky uvedené v prvoinstančním rozhodnutí patrné, že u jednání postihovaných dle právní úpravy účinné v době spáchání správního deliktu, lze nadále spatřovat porušení právních povinností a tato jednání jsou nadále trestná;

ad b) k tvrzení žalobkyně o nepředání protokolu žalovaný uvedl, že toto žalobkyně neprokázala. Protokol i předmětné opatření byly podepsány zástupkyní kontrolované osoby R. P., zaměstnankyní žalobkyně, která svým podpisem rovněž potvrdila převzetí protokolu, dle protokolu ze dne 16. 3. 2016 byly všechny body uloženého opatření splněny. Tvrzení žalobkyně, že se o obsahu protokolu a opatření dozvěděla až v průběhu správního řízení, tak žalovaný shledává irelevantní a účelové. K tvrzení týkající se doby ukončení kontroly, opakovaného sepisování protokolu a tvrzení, že protokol nebyl ani v 16.05 hod. vyhotoven, následně žalovaný uvádí, že žalobkyni byl předmětný protokol o kontrole předán v den kontroly prostřednictvím jejího zástupce, paní R. P., zaměstnance žalobkyně. Zástupce kontrolované osoby byl podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 255/2012 Sb.“ nebo „kontrolní řád“), poučen o právu podat proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole námitky ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolů. Námitky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu však nebyly podány. Žalovaný má tak za to, že se jedná o ničím nepodložená tvrzení, která jako taková odmítá. Námitku žalobkyně tak neshledává důvodnou;

ad c) a d) jedná se o obecné tvrzení, které v tomto žalobním bodu nebylo dále konkretizováno. Žalovaný má však za to, že tímto tvrzením žalobkyně opakuje své dřívější námitky uplatněné v podání označeném jako Věc: Námitky průběhu řízení a rozpor skutečností a uvedené nepravdy z kontrolního protokolu, ze dne 11. 11. 2016 a v odporu proti příkazu. S tímto tvrzením se dle žalovaného správní orgán I. stupně dostatečně

vypořádal v rámci odůvodnění prvostupňového rozhodnutí na straně 6 (vyjádření k bodu 1) a straně 12 (vyjádření k bodům 7 a 8) a str. 10-12, na které v podrobnostech odkazuje;

ad e) a k) k těmto námitkám se žalovaný vyjádřil na str. 8 napadeného rozhodnutí v bodu ad 1), na svém vyjádření setrvává a citoval: „K námitkám směřujícím proti kontrolním zjištěním odvolací orgán uvádí, že skutková zjištění byla podrobně popsána a prostřednictvím fotografií zdokumentována v protokole o kontrole č. P010-80495, ze dne 3. 2. 2016 a jeho přílohách, zejména fotodokumentaci. Vzhledem k tomu, že zástupce účastníka řízení (R. P. – manželka jednatele) nijak nezpochybnila pravost fotografií v rámci vyjádření do protokolu, kdy navíc fotografie tvořící přílohu protokolu předmětného protokolu parafovala, a dále vzhledem k tomu, že účastník řízení nepodal v zákonné lhůtě námitky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu, lze mít dle odvolacího orgánu bez důvodných pochybností za to, že námitky účastníka řízení ohledně důvěryhodnosti fotografií jsou v této fázi správného řízení pouze účelové a nezakládají se na pravdě.“;

ad f) k předmětné námitce žalovaný uvádí, že tvrzení o nesprávném posouzení poškození stropu bylo již předmětem námitky žalobkyně v bodu 6 jejího podání označeného jako *Věc: Námitky průběhu řízení a rozpor skutečností a uvedené nepravdy z kontrolního protokolu*, ze dne 11. 11. 2016, se kterou se správní orgán prvního stupně vypořádal ve svém rozhodnutí v bodu ad 6) na straně 16. Vypořádání námitky považuje žalovaný za správné, v podrobnostech na ně odkazuje a své dřívější vyjádření pouze stručně rekapituluje a doplňuje, a to následovně:

Závěry kontroly dokumentované protokolem č. P010-80495/16 a fotodokumentací (foto č. 1) o odlupování malby ze stropu nebyly žalobkyní v průběhu řízení relevantním způsobem zpochybněny a žalovaný má tak předmětné skutkové zjištění za prokázané. Bez toho, že by žalovaný jakkoliv polemizoval s názorem žalobkyně o tom, zda se dalo vzniklému stavu zabránit, má žalovaný za to, že bylo možné (a to i přesto, že se jednalo o zimní období) následky havárie odstranit alespoň do té míry, aby se na stropu odlupované části malby stropu nevyskytovaly. K tomu uvádí, že zajištění stropu proti dalšímu odlučování malby bylo předmětem bodu D01 uloženého opatření č. D004-81277/16/D, které bylo v termínu splněno (viz str.1 – 2 Protokolu č.P032-80495/16);

ad g) Žalovaný k námitce směřující dle jeho názoru proti kontrolnímu zjištění spočívajícím v tom, že přístupové dveře na příjmu potravin z vnějšího prostředí na chodbu vedoucí do skladovacích místností a do prodejní místnosti ve spodní části nedoléhaly, nezajistil, aby uspořádání, vnější úprava, konstrukce, poloha a velikost potravinářských prostor umožňovala správnou hygienickou praxi, včetně ochrany před kontaminací a zejména regulaci škůdců, uvádí, že z popisu stavu předmětných dveří uvedeným v protokolu č. P010-80495/16 a fotodokumentací (foto č. 2) je (přes rozlišení a velikost fotografie) patrné, že se nejednalo o žalobkyní zmíněnou mezeru o velikosti 2 mm, ale o mezeru vypovídající o nedoléhání dveří znemožňující dostatečnou ochranu proti kontaminaci a zejména regulaci škůdců, což je v rozporu s požadavkem uvedeným v kapitole I odst. 2 písm. c) přílohy II nařízení. Žalovaný má tak předmětné kontrolní zjištění za dostatečně prokázané;

ad h) provedenou kontrolou ze dne 3. 2. 2016 (viz strana 2 poslední odstavec protokolu č. P010-80495/16, ze dne 3. 2. 2016) bylo zjištěno, že „...odvětrávací zařízení, které se nepoužívá, a které je z toho důvodu zajištěno izolační pěnou a PE folií, nelze udržovat v čistotě. Celková úprava a zajištění proti průtahům zvenčí neumožňuje odpovídající údržbu, snadné čištění a desinfekci.“ K námitce žalobkyně dále uvádí, že s předmětným kontrolním zjištěním byla žalobkyně seznámena prostřednictvím protokolu č. P010-80495/16, který převzala prostřednictvím svého zástupce, zaměstnankyně R. P., v den provedení kontroly. Na základě zjištěného stavu bylo rovněž dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 146/2002 Sb.“) dne 3. 2. 2016 uloženo opatření č. D004-91277/16/D, jehož předmětem bylo v bodu D05: „Zajistit (ve lhůtě do 12. 2. 2016) nefunkční odvětrávací zařízení tak, aby bylo možné provádět snadné čištění.“ Toto opatření bylo žalobkyni rovněž předáno prostřednictvím jejího zástupce, zaměstnankyně R. P., v den provedení kontroly. Žalobkyně byla podle ustanovení § 13 odst. 1 kontrolního řádu poučena o právu podat proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech o kontrole námitky ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolů. Dále byla poučena o právu podat proti uloženým opatřením podle ustanovení § 5 odst. 4 kontrolního řádu písemné odvolání, nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne jeho oznámení. Písemná odvolání proti uloženým opatřením ani námitky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech nebyly podány. Při kontrole ze dne 16. 3. 2016, zaměřené na kontrolu splnění uložených opatření, bylo zjištěno, že předmětné opatření bylo splněno, když „...nefunkční odvětrávací zařízení bylo opatřeno ochrannými plastovými kryty, které byly snadno čistitelné.“ (viz první odstavec strany 3 Protokolu č. P032-80495/16). Žalovaný má za to, že je tak plně odůvodnitelný závěr, že žalobkyně nezajistila při uvádění potravin na trh obecné požadavky na potravinářské prostory stanovené v příloze II, kapitole I odst. 2 písm. a) nařízení, když vnější úprava prostor neumožňovala odpovídající údržbu, čištění či dezinfekci. Žalovaný dále shledává jako účelové tvrzení žalobkyně, že kontrola nespecifikovala, jakým způsobem by se měla provádět údržba, když s ohledem na výše uvedené má za to, že z uvedeného popisu splnění uloženého opatření je nepochybné, že žalobkyně si byla vědoma, jakým způsobem je zapotřebí předmětný požadavek nařízení splnit;

ad i) provedenou kontrolou ze dne 3. 2. 2016 (viz druhý odstavec strany 3 protokolu č. P010-80495/16) bylo zjištěno, že „...v prostoru přípravný a také v prostoru chodby - skladování přepravek od potravin v prostoru spolu s čistícími a dezinfekčními prostředky. Tyto prostředky nebyly skladovány mimo prostor, ve kterých je manipulováno s potravinami a jejich přepravními obaly – viz fotodokumentace (obr. 3), která je přílohou tohoto protokolu.“ K námitce žalobkyně žalovaný dále uvádí, že s předmětným kontrolním řízením byla žalobkyně seznámena prostřednictvím protokolu č. P010-80495/16, který převzala prostřednictvím svého zástupce, zaměstnankyně R. P., v den provedení kontroly. Na základě zjištěného stavu bylo rovněž dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb. dne 3. 2. 2016 uloženo opatření č. D004-91277/16/D, jehož předmětem bylo v bodu D06: „Čistící a dezinfekční prostředky skladovat odděleně v prostoru, ve kterém nedochází k manipulaci s potravinami“ (s termínem splnění do 4. 2. 2016). Toto opatření bylo žalobkyni rovněž předáno prostřednictvím jejího zástupce, zaměstnankyně R. P., v den provedení kontroly. Žalobkyně byla podle ustanovení § 13 odst. 1 kontrolního řádu poučena o právu podat

proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech o kontrole námitky ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolů. Dále byla poučena o právu podat proti uloženým opatřením podle ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 146/2002 Sb. písemné odvolání, nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne jeho oznámení. Písemná odvolání proti uloženým opatřením ani námitky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech nebyly podány. Při kontrole ze dne 16. 3. 2016, zaměřené na kontrolu splnění uložených opatření bylo zjištěno, že předmětné opatření bylo splněno, když „...čistící a dezinfekční prostředky byly skladovány odděleně v prostoru, ve kterém nedochází k manipulaci s potravinami. V prostoru šatny.“ (viz třetí odstavec strany 3 protokolu č. P032-80495/16). Žalovaný má přitom za to, že osvěžovače vzduchu jsou plně podřaditelné pod pojem čistící a dezinfekční prostředky. Rovněž má za to, že prostor, kde jsou umístěny přepravky na potraviny, lze klasifikovat jako oblast, kde dochází k manipulaci s potravinami. Žalovaný má tak za to, že je plně odůvodnitelný závěr, že žalobkyně nezajistila při uvádění potravin na trh obecné požadavky na potravinářské prostory stanovené v příloze II, kapitole I odst. 10) nařízení, když čistící a dezinfekční prostředky byly skladovány v oblastech, ve kterých se manipuluje potravinami;

ad j) provedenou kontrolou ze dne 3. 2. 2016 (viz čtvrtý odstavec strany 3 protokolu č. P010-80495/16) bylo zjištěno, že „...v prostoru přípravný nacházející se v místnosti za obslužným prodejním pultem, která slouží k mytí pracovních pomůcek přicházející do přímého styku s potravinami, např. nože a tácky na masné výrobky (...) byly podlahové povrchy znečištěné usazeným prachem a jinými staršími nečistotami, stěny byly pokryty pavučinami, strop nebyl udržován v dobrém stavu - povrch stropů nebyl vymalován, pouze zaomítán. Dále se v prostoru přípravný nacházely předměty nesouvisející s manipulací popř. přípravou potravin - viz fotodokumentace (obr. 4), která je přílohou tohoto protokolu.“ S předmětným kontrolním řízením byla žalobkyně seznámena prostřednictvím protokolu č. P010-80495/16, který převzala prostřednictvím svého zástupce, zaměstnankyně R. P., v den provedení kontroly. Na základě zjištěného stavu bylo rovněž dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb. dne 3. 2. 2016 uloženo opatření č. D004-91277/16/D, jehož předmětem bylo v bodu D07: „Prostor přípravný, včetně podlah, stěn a stropu udržovat v dobrém a čistém stavu. Odstranit předměty nesouvisející s manipulací, popř. přípravou potravin z prostoru přípravný.“ (s termínem splnění do 10. 2. 2016). Toto opatření bylo žalobkyni rovněž předáno prostřednictvím jejího zástupce, zaměstnankyně R. P., v den provedení kontroly. Žalobkyně byla podle ustanovení § 13 odst. 1 kontrolního řádu poučena o právu podat proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech o kontrole námitky ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolů. Dále byla poučena o právu podat proti uloženým opatřením podle ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 146/2002 Sb. písemné odvolání, nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne jeho oznámení. Písemná odvolání proti uloženým opatřením ani námitky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech nebyly podány. Při kontrole ze dne 16. 3. 2016, zaměřené na kontrolu splnění uložených opatření bylo zjištěno, že předmětné opatření bylo splněno, když „...prostor přípravný, včetně podlah, stěn a stropu byly udržovány v čistotě a dobrém stavu. Z prostoru byly odstraněny předměty nesouvisející s manipulací, popř. přípravou potravin.“ (viz D07 na straně 3 protokolu č. P032-80495/16). Žalovaný má na základě výše uvedeného za to, že předmětný prostor sloužící mimo jiné k mytí pracovních pomůcek přicházející do přímého styku s potravinami lze označit jako

přípravnu ve smyslu ustanovení čl. I kapitoly II přílohy II nařízení. A dále má za to (viz výše jeho vyjádření k námitce – bod ad f), že bylo možné (a to i přesto, že se jednalo o zimní období) následky havárie odstranit alespoň do té míry, aby se na stropu odlupované části malby stropu nevyskytovaly. Žalovaný má tak tvrzení žalobkyně namítaná v tomto bodu žaloby za nedůvodná;

ad k) žalovaný se k námitce aranžování vyjádřil již ve vyjádření k námitce ad e) a doplnil, že správní orgán I. stupně se s těmito námitkami vypořádal v bodu ad 4) na straně 12 rozhodnutí správního orgánu I. stupně následovně: „ *K aranžování fotografií tak, aby zkreslovaly skutkový stav a byl tak uměle vytvořen správní delikt, uvádí správní orgán, že se jedná o tvrzení zcela nepodložené. Z fotodokumentace je hromadění odpadů patrné a správní orgán si jen těžko dovede představit situaci, kdy by zaměstnanci úřadu manipulovali s odpady tak, aby vypadaly na fotografii hůře, než jak byly ve skutečnosti. K tvrzení, že fotografie vznikly bez přítomnosti kontrolované osoby, uvádí správní orgán, že k přítomnosti kontrolované osoby během kontroly, jejího práva podat námitky proti protokolu a odvolání proti opatření se již vyjádřil výše v rozhodnutí. Toto tvrzení účastníka řízení považuje správní orgán za účelové.*“

Žalovaný následně uvádí, že má svá výše uvedená vyjádření, jakož i vyjádření správního orgánu I. stupně za správná a na tomto místě je rekapituluje tak, že námitky žalobkyně ohledně důvěryhodnosti fotografií považuje za účelové a nezakládající se na pravdě;

ad l) k námitce nedostačujícího a nepřesného stavu hodnocení stavu čistoty provozovny žalobkyně žalovaný uvádí, že se jedná zobecněné opakované tvrzení, které žalobkyně uvedla již u konkrétních námitkách výše. Žalovaný shledává, že skutková zjištění uvedená ve výroku napadeného rozhodnutí vycházela ze stavu zjištěného provedenou kontrolou a řádně zdokumentovaného v protokolu. Žalobkyně měla prostřednictvím svého zástupce coby kontrolovaná osoba možnost při podpisu protokolu připojit své vyjádření do protokolu. Stejně tak mohla využít své právo podat námitky do protokolu č. P010-80495/16. O tomto právu byla řádně písemně poučena. Žalobkyně však kontrolní zjištění v kontrolním řízení nikterak nerozporovala a námitky proti nim začala uplatňovat až ve správním řízení. Námitky žalobkyně uvedené v jejím podání označeném jako *Věc: Námitky průběhu řízení a rozpor skutečností a uvedené nepravdy z kontrolního protokolu, ze dne 11. 11. 2016*, resp. její námitky uvedené v odvolání byly správními orgány v jejich rozhodnutích řádně vypořádány. Žalovaný má za to, že kontrolní a následně i správní orgán postupoval (ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu) tak, aby objektivně zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, a následně popsal všechna skutková zjištění dostatečně tak, aby z nich bylo možné dovodit konkrétní porušení právní povinnosti a naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu. K tvrzení žalobkyně, že prováděla (zřejmě úklid, pozn. soudu) v souladu se zavedenými postupy založenými na zásadách HACCP, uvádí, že je ve vztahu k prokazatelnému nesplnění hygienických požadavků považuje (a to i vzhledem k tomu, že tyto postupy nebyly řádně aktualizovány, což bylo mimo jiné rovněž předmětem tohoto správního řízení) za irelevantní, když tyto postupy dle skutkových zjištění evidentně nebyly dostatečné k řádnému plnění hygienických požadavků dle nařízení;

ad m) správní orgán I. stupně vypořádal tuto námitku žalobkyně v bodu ad 5) na straně 12 svého rozhodnutí následně: „K skladování potravin v místnosti, kde jsou dle názoru účastníka řízení v zimním období teploty vhodné pro skladování nejen mléčných výrobků, uvádí správní orgán, že toto tvrzení jen ilustruje poněkud svérázný až laxní přístup účastníka řízení k dodržování platných právních předpisů, nicméně delikt, který účastník řízení v tomto bodě rozporuje, nespočívá v nedodržování teplot, ale v tom, že nezajistil, aby byly potraviny chráněny proti kontaminaci. Z fotodokumentace vyplývá, že některé potraviny byly skutečně skladovány přímo na zemi bez podložek, nebalené rohlíky se sice nacházely v jiné místnosti, ale to nijak nezpochybnuje fakt, že byly uskladněny bez ochrany proti kontaminaci. Tvrzení účastníka řízení, že cibule pochází a pěstuje se v zemi, proto zde může být i uskladněna, pokládá správní orgán za poměrně odvážné a tento způsob skladování potravin nepovažuje za vhodný, jelikož nechrání potraviny před kontaminací a nejsou tak splněny hygienické požadavky platného potravinového práva. Toto tvrzení účastníka řízení považuje správní orgán za účelové.“

Takové vypořádání námítky považuje žalovaný za správné a dostatečné a pouze jej k nově uplatněné námitce žalobkyně týkající se absence fotodokumentace uskladnění brambor a nebalených rohlíků doplňuje: Z protokolu č. P010-80495/16 ze dne 3. 2. 2016 (strana 3, 4. odstavec zdola) vyplývá, že: „Kontrolou byl zjištěn nedostatek v prostoru skladovacích místností, kde byly potraviny skladovány v přímém styku s podlahami. Obaly potravinu ložené přímo na podlahách neumožňují ochranu před kontaminací. Jednalo se např. o balené nealkoholické nápoje, nebalenou cibuli, nebalené brambory a také nebalené rohlíky, které se nacházely v plastové přepravce na znečištěné paletě-viz fotodokumentace (obr. 7 a 8), která je přílohou tohoto protokolu.“ Odstranění zjištěného nedostatku bylo rovněž předmětem bodu D11 opatření č.D004-81277/16/D. Žalobkyně byla podle ustanovení § 13 odst. 1 kontrolního řádu poučena o právu podat proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole námítky ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu. Dále byla poučena o právu podat proti uloženému opatření podle ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 146/2002 Sb. písemné odvolání, nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne jeho oznámení. Písemné odvolání proti uloženým opatřením ani námítky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu nebyly podány.

Žalovaný připouští, že skladování brambor není na předložené fotodokumentaci (obr. 7, 8) dokumentován. Zároveň má vzhledem k tomu, že byl prokazatelně fotograficky zdokumentován stav uskladnění dalších potravin (cibule, balené mléko, balené nealkoholické nápoje), a dále vzhledem ke skutečnosti, že závěry kontrolního orgánu o skladování brambor nebyly žalobkyní v kontrolním řízení zpochybněny, za to, že skutečnost, že nebyl fotografiemi zachycen stav skladování všech předmětných potravin, nic nemění na odůvodněnosti závěru, že žalobkyně nezajistila, aby byly potraviny ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce chráněny proti jakékoliv kontaminaci, která by mohla způsobit, že potraviny nebudou vhodné k lidské spotřebě, budou poškozovat zdraví nebo budou kontaminovány takovým způsobem, že by bylo nesmyslné očekávat, že by se mohly v takovém stavu konzumovat. Kontrolní zjištění musí být popsána dostatečně určitě, není však zákonnou podmínkou, aby byla také podložena fotografiemi. Pokud je kontrolní zjištění v protokolu o kontrole popsáno pouze slovně a kontrolovaná osoba následně proti takovému popisu nic nenamítá, nelze takové zjištění považovat za nesprávné

jen z důvodu absence fotodokumentace. Žalovaný tak shledává, že závěr, že žalobkyně nesplnila požadavky týkající se (uskladnění) potravin stanovené v kapitole IX odst. 3 přílohy II nařízení, vychází z objektivně zjištěného stavu věci a je tak plně odůvodnitelný.

K námitce žalobkyně týkající se výše pokuty žalovaný uvedl, že pokuta byla vyměřena v rámci zákonem stanoveného rozsahu, přiměřeně k závažnosti prokazatelně zjištěného protiprávního jednání. Správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně zdůvodnil její výši, nikterak se nevymykající výši pokut ukládaným za protiprávní jednání obdobného rozsahu. Ani tuto námitku tak žalovaný neshledal důvodnou.

Při jednání soudu dne 22. 8. 2018 jednatel žalobkyně sdělil, že se jedná o vesnickou prodejnu, které v dnešní době pouze přežívají jako služba obyvatelům obce. Zaměstnankyně, které kontrolu prováděly, nebyly odborně způsobilé ke kontrole dodržení povinností stanovených nařízeními EU a kontrolu provedly tak, aby společnost poškodily. Dále uvedl, že v době kontroly byl přítomen osobně, není však uveden v protokolu, je v něm uvedena pouze prodavačka a manželka jednatele, prodejnu opouštěl v 16:05 hod., kdy protokol o kontrole stále nebyl vyhotoven z důvodu problémů se systémem. Rovněž uvedl, že stavba, kde se nachází provozovna, byla postavena v akci Z. Má rovnou střechu pokrytou asfaltovou lepenkou, v únoru v době mrazu došlo k jejímu pracování a průsaku střechou.

Žalovaný se při jednání vyjádřil tak, že žalobkyní vytýkané nedostatky jsou v rozporu s důkazy ve spise a odkázal na své písemné vyjádření.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně provedl v provozovně žalobkyně dne 3. 2. 2016 kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování povinností při uvádění potravin na trh. Podle dokladu o provedených kontrolních úkonech č. D004-81277/16 byla při kontrole za kontrolovanou osobu přítomna R. P., zaměstnankyně společnosti. V rámci kontroly byly provedeny kontrolní úkony, a to kontrola dokladů, dokumentace, sledovatelnosti potravin. Kontrola byla zahájena za přítomnosti paní J. P., prodavačky, již bylo předloženo pověření ke kontrole, a která telefonicky informovala R. P., která se dostavila v průběhu kontroly a kontroly se zúčastnila. O kontrolním vstupu probíhajícím dne 3. 2. 2016 od 11:01 do 14:15 hod, byl inspektory vyhotoven protokol č. P010-80495/16, jehož součástí byla mj. i inspektory pořízená fotodokumentace. Protokol i fotodokumentace je podepsána R. P. na každé straně protokolu, stejně tak stvrdila na protokolu svým podpisem převzetí stejnopisu protokolu o kontrole. Jednající fyzická osoba za kontrolovanou osobu přítomná provedení kontroly se na místě ke kontrolním zjištěním nevyjádřila. Součástí protokolu je poučení o možnosti podat proti kontrolním zjištěním námitky ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole. Zároveň bylo správním orgánem I. stupně vydáno opatření č. D004-81277/16/D ze dne 3. 2. 2016, ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI, kterým byla žalobkyni uložena opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Kontrolovaná osoba se na místě ke kontrolním zjištěním nevyjádřila. Součástí opatření bylo poučení o možnosti podat proti opatření písemné odvolání do 5 pracovních dnů ode dne jeho oznámení, opatření bylo na každé stránce podepsáno p. R. P. Proti uvedenému opatření nebylo ze strany žalobkyně podáno odvolání. Dne 16. 3. 2016 byla provedena kontrola opatření, při níž bylo zjištěno, že veškerá uložená opatření byla splněna, o čemž byl se

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

psán protokol č. P032-80495/16. Správní orgán I. stupně vydal dne 31. 8. 2016 příkaz č. j. SZPI/BB873-4/2016, kterým shledal žalobkyni vinnou ze spáchání výše vymezených správních deliktů dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách a deliktu nezajištění identifikace všech rizik, kterým musí být předcházeno nebo která musí být vyloučena či omezena na přijatelnou úroveň, což je v rozporu s požadavkem stanoveným v čl. 5 odst. 2 písm. a) kapitoly II nařízení. Za to jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši ve výši 20 000 Kč a dále povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně v zákonné lhůtě odpor. V jeho odůvodnění rozporovala všechny skutky, které jí byly dávány za vinu, a namítala, že nesouhlasí s tvrzením, že „*nebylo předcházeno zajištěny všechny dokumenty*“ popisující postupy založené na zásadách HACCP, všechny tyto dokumenty byly řádně předloženy, včetně evidence všech rizik. Dále rozporovala tvrzení o nezabezpečení hygieny prostor, jelikož tato byla prováděna „*na subjektivním posouzení osoby bez řádného osvědčení a prokázané odbornosti*“, normy nebyly žalobkyní vůbec porušeny. Dne 11. 11. 2016 podala žalobkyně námitky proti protokolu o kontrole. Rozhodnutím ze dne 19. 12. 2016, č. j. SZPI/ BB873-12/2016, shledal správní orgán I. stupně žalobkyni vinnou ze spáchání výše vymezených správních deliktů dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách, za což jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši ve výši 18 000 Kč a dále povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Zároveň rozhodl o zastavení řízení ohledně dílčího útoku správního deliktu týkajícího se nezajištění identifikace všech rizik, kterým musí být předcházeno nebo která musí být vyloučena či omezena na přijatelnou úroveň. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně řádně a včas odvolání, v němž uplatnila mj. shodné námitky jako v podané žalobě. O tomto odvolání žalovaný rozhodl tak, že rozhodnutím ze dne 9. 6. 2017, č. j. SZPI/BB873-15/2016 odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil, když shledal námitky žalobkyně nedůvodné a napadené rozhodnutí zákonné a přezkoumatelné.

Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 152/2002 Sb., soudního řád správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

K námitce ad a) krajský soud uvádí, že se žalobkyně mýlí, pokud se domnívá, že jí byla sankce uložena podle neplatného ustanovení § 17 odst. 11 písm. c) zákona o potravinách a tabákových výrobcích. Jak správní orgán I. stupně na str. 5 svého rozhodnutí správně uvedl, s ohledem na novelu zákona o potravinách a tabákových výrobcích účinnou od 7. 9. 2016, a zásadu vyplývající z čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, tj., že se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější, zkoumal, zda není nová právní úprava pro pachatele (tedy pro žalobkyni) příznivější. Tato zásada se aplikuje nejen v oblasti trestního práva, ale i v oblasti správního trestání, k čemuž se vyslovil Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 13. 6. 2002, sp. zn. III. ÚS 611/01: „*K základním principům vymezujícím kategorii právního státu, kterým je i Česká republika (srov. čl. 1 Ústavy), patří princip ochrany důvěry občanů v právo a s tím související princip zákazu zpětné účinnosti (retroaktivity) právních norem. Přestože zákaz retroaktivity právních norem je v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod výslovně upraven jen pro oblast trestního práva (podle uvedeného ustanovení trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější), je nutno z čl. 1 Ústavy dovodit působení tohoto zákazu i pro další odvětví práva...*“

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Správní orgán I. stupně dospěl ke správnému závěru, že nová právní úprava pro žalobkyni příznivější není, neboť v zákoně o potravinách a tabákových výrobcích i ve znění účinném od 7. 9. 2016 zůstala zachována jak předmětná právní povinnost, jejíhož porušení se žalobkyně měla dopustit (byť je tento správní delikt nyní upraven v jiném odstavci, jeho skutková podstata zůstala zachována), tak její sankcionování, stejně jako druh a výše sankce, kterou je za porušení možné uložit, což správní orgán I. stupně přehledně uvedl ve svém rozhodnutí. Za této situace správní orgány v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod posuzovaly jednání žalobkyně a ukládaly jí trest podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, neboť pozdější úprava není pro žalobkyni příznivější. Správní orgány tak postupovaly správně podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. r) a § 17 odst. 11 písm. c) zákona o potravinách a tabákových výrobcích ve znění účinném do 6. 9. 2016. Tato námitka žalobkyně není důvodná.

K námitce ad b), pod níž krajský soud podřadil námitky žalobkyně týkající se protokolace, krajský soud uvádí, že námitka, že „kontrolní pracovník nesprávně vyhotovil protokol o kontrole“, je příliš obecná, neboť z ní není zřejmé, v čem by nesprávnost vyhotovení protokolu měla spočívat. Krajský soud tak přezkoumal protokol o kontrole jako celek a dospěl k závěru, že protokol má všechny náležitosti ve smyslu ustanovení § 12 kontrolního řádu, v němž je uvedeno, jaké údaje má protokol vždy obsahovat. Protokol č. P010-80495/16 obsahuje označení kontrolního orgánu a kontrolujícího (je uveden správní orgán I. stupně a kontrolující osoby: S. S. a Ing. P. K.), označení ustanovení právního předpisu vymezujícího pravomoc kontrolního orgánu k výkonu kontroly (je uvedeno ustanovení § 3 zákona č. 146/2002 Sb.), označení přizvané osoby, včetně důvodu jejího přizvání (je uvedena J. P., prodavačka, a R. P., zaměstnanec, tyto byly přizvány ke kontrole neboť nebyl přítomen provozovatel potravinářského podniku ani jeho statutární zástupce), označení kontrolované osoby (je uvedena žalobkyně včetně sídla podnikání a IČO), označení předmětu kontroly (je uvedeno: dodržování povinností při uvádění potravin na trh), kontrolní úkon, jímž byla kontrola zahájena, a den, kdy byl tento kontrolní úkon proveden (je uvedeno, že kontrola byla zahájena dne 3. 2. 2016, předložením pověření ke kontrole kontrolované osobě prostřednictvím J. P.), poslední kontrolní úkon předcházející vyhotovení protokolu o kontrole a den, kdy byl tento kontrolní úkon proveden (kontrola jakosti a označování čerstvého ovoce a zeleniny, konzumních brambor dne 3. 2. 2016), na str. 1-4 protokolu jsou uvedena kontrolní zjištění, obsahující zjištěný stav věci s uvedením nedostatků a označení právních předpisů, které byly porušeny, včetně uvedení podkladů, z kterých tato kontrolní zjištění vycházejí, poučení o možnosti podat proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole námitky s uvedením lhůty pro jejich podání a komu se podávají je uvedeno na str. 5 protokolu, datum vyhotovení (je uveden den 3. 2. 2016), podpis kontrolujícího je na str. 5 protokolu. Protokol o kontrole ze dne 3. 2. 2016 č. P010-80495/16 je tedy v souladu s požadavky ustanovení § 12 kontrolního řádu.

K námitce žalobkyně, že jí protokol nebyl po skončení kontroly předán a že nesouhlasí čas skončení kontroly, krajský soud uvádí, že žalobkyně tato svá tvrzení ničím neprokazuje, obsahem spisu je prokázán opak. Z protokolu o kontrole ze dne 3. 2. 2016 č. P010-80495/16 soud zjistil, že protokol bez výhrad a bez jakéhokoli vyjádření podepsala R. P., zaměstnankyně žalobkyně, a svým podpisem rovněž stvrdila převzetí tohoto protokolu. Jak uvedeno výše, žalobkyně byla poučena o možnosti podat námitky proti kontrolním zjištěním ve lhůtě 15 dnů od doručení protokolu, to neučinila, učinila tak až dne 11. 11. 2016, tedy více než 9 měsíců po skončení kontroly. K takovému podání již správní orgány

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

ani soud nemohou přihlížet či jej jakkoli zohlednit. V souvislosti s tímto stavem krajský soud poukazuje na skutečnost, že při kontrole žalobkyně dne 16. 3. 2016 bylo zjištěno, že žalobkyně všechna vytýkaná pochybení zjištěná kontrolou dne 3. 2. 2016 odstranila, musel jí tak být obsah kontrolních zjištění znám. Pro úplnost krajský soud poukazuje na ustanovení § 12 odst. 2 kontrolního řádu, podle něhož má kontrolující subjekt povinnost protokol o kontrole vyhotovit ve lhůtě 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu, není tedy povinen protokol vyhotovit okamžitě po skončení kontroly. Krajský soud shledal i žalobní bod b) nedůvodným.

K žalobnímu bodu c) a d) krajský soud konstatuje, že žalobkyně v žalobě netvrdí, v čem konkrétně by mělo spočívat jí tvrzené nesprávné posouzení a identifikace všech rizik či omezení na přijatelnou úroveň, ani netvrdí, v čem konkrétně spatřuje nesprávné posouzení stavu věci kontrolním pracovníkem. V této souvislosti krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS (dostupném na www.nssoud.cz), v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že *„čím je žalobní bod nebo stížní námitka obecnější, tím obecněji jej může soud posuzovat. Není na místě, aby soud za stěžovatele jakkoliv domýšlel další argumenty nebo vybíral z reality skutečnosti, které žalobu či kasační stížnost podporují.“* V tomto případě jsou tyto žalobní body natolik obecné, že s ohledem na nepřipustné dotváření žalobních bodů soudem, když podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je to žalobkyně, kdo disponuje žalobou a má uvést, proti čemu a z jakých konkrétních důvodů žalobu podává (k tomu blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2008, č. j. 4 As 3/2008-42, dostupný na www.nssoud.cz), je znemožněn krajskému soudu jejich přezkum.

K žalobnímu bodu e) krajský soud toliko uvádí, že žalobkyně toto své tvrzení nikterak neprokazuje. Podle obsahu protokolu ze dne 3. 2. 2016 č. P010-80495/16 osoby kontrole přítomné, tedy na počátku prodavačka J. P. a dále poté R. P., zaměstnankyně žalobkyně, byly kontrole přítomny a tuto v protokole zaznamenanou skutečnost nijak při jeho podpisu nezpochybnilly, ačkoli dle obsahu protokolu měly možnost se ke kontrole vyjádřit. R. P. svým podpisem protokolu stvrdila kontrolní zjištění, stejně tak jsou razítko žalobkyně a podpis R. P. obsaženy na obou listech, na nichž jsou fotografie z provozovny žalobkyně vytištěny. Krajský soud tak i tuto námitku shledává nedůvodnou.

K žalobnímu bodu f) krajský soud konstatuje, že správní orgány spatřovaly ve zjištění, že v prodejní místnosti nad potravinami byl poškozený strop a docházelo k odlučování malby stropu (viz bod 2 vytýkaného jednání), porušení povinnosti podle kapitoly I odst. 1 přílohy II nařízení, dle něhož musí být potravinářské prostory udržovány v čistotě a v dobrém stavu. Zákon o potravinách a tabákových výrobcích konstruuje odpovědnost provozovatele potravinářského podniku jako objektivní. Podle ustanovení § 17i odst. 1 zákona o potravinách a tabákových výrobcích ve znění účinném do 6. 9. 2016 právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Provozovatel potravinářského podniku – právnická osoba tak pouze v případě, že by prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil, za správní delikt neodpovídá. Tento zákon tak nezavazuje bez dalšího provozovatele odpovědnosti při nenadále události. V každém případě by musela odpovědná osoba prokázat, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Žádné takové okolnosti žalobkyně ve správním řízení ani v žalobě netvrdila, natož aby je prokázala. Lze tak uzavřít, že jednání žalobkyně, které jí vytkly

správní orgány v bodě 2, je správním deliktem ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách a tabákových výrobcích.

I v tomto případě je nutné zdůraznit, že žalobkyně se ke kontrolním zjištěním při kontrole, a tedy i k tomuto zjištění, dle obsahu protokolu nijak nevyjádřila. Jak příléhavě uvedl ve svém vyjádření žalovaný, nepochybně bylo možné (a to i přesto, že se jednalo o zimní období) následky havárie odstranit alespoň do té míry, aby se na stropu odlupované části malby stropu nevyskytovaly. Rovněž nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobkyně tuto závadu do další kontroly, která proběhla dne 16. 3. 2016, odstranila. Všechna tato zjištění podporují závěr o tom, vady bylo možné odstranit i přes zimní období.

K námitce ad g) žalobkyně krajský soud konstatuje, že žalobkyni nebylo vytýkáno zvolení nesprávného materiálu pro vstupní dveře, ale nedoléhání těchto dveří ve spodní části a s tím spojené nezajištění ochrany proti škůdcům (viz bod 3 vymezení vytýkaných skutků). Krajský soud se neztotožňuje s tvrzením žalobkyně, že se jednalo o mezeru cca 2 mm, což podle ní nepředstavuje riziko, neboť protokol o kontrole a fotografie č. 2 toto vyvrací. Z obr. č. 2 fotodokumentace, která je přílohou protokolu P010-80495/16, je seznatelné, že mezera mezi spodní částí dveří a podlahou je nesporně větší, neboť je viditelná i na této malé, ne příliš kvalitní fotografii. Nadto je takovýto stav dveří popsán v protokole, který, jak již bylo opakovaně konstatováno, nebyl žalobkyní nijak zpochybňován ani při jeho sepisu ani následně v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů pro podání námitek. Správní orgán I. stupně tak správně posoudil takový stav jako nedoléhání dveří a s tím spojené možné riziko vniknutí hlodavců, v čem spatřoval porušení povinnosti stanovené v kapitole I odst. 2 písm. c) přílohy II nařízení, a to aby uspořádání, vnější úprava, konstrukce, poloha a velikost potravinářských prostor umožňovaly správnou hygienickou praxi, včetně ochrany před kontaminací a zejména regulaci škůdců.

K námitce ad h) krajský soud konstatuje, že ve skutečnosti, že správní orgán nesdělil žalobkyni, jak by měla probíhat dostatečná údržba odvětrávacího zařízení, nelze spatřovat represi kontroly vůči žalobkyni. Žalobkyně je podle kapitoly I odst. 2 písm. a) přílohy II nařízení povinna zajistit, aby uspořádání, vnější úprava, konstrukce, poloha a velikost potravinářských prostor umožňovaly odpovídající údržbu, čištění nebo dezinfekci, vylučovaly nebo minimalizovaly kontaminaci z ovzduší a poskytovaly dostatečný pracovní prostor pro hygienické provedení všech postupů. Správní orgán I. stupně při kontrole dne 3. 2. 2016 zjistil, že odvětrávací zařízení, které se nepoužívá, a které je z tohoto důvodu zajištěno izolační pěnou a PE fólií, nelze udržovat v čistotě, celková úprava neumožňuje odpovídající snadné čištění, neboť podle protokolu o kontrole celková úprava a zajištění proti průtahům zvenčí neumožňuje odpovídající údržbu, snadné čištění a dezinfekci. Proti tomuto zjištění žalobkyně dle obsahu protokolu o kontrole nic nenamítala, neodvolala se ani proti opatření, které jí bylo uloženo. Nato při další kontrole dne 16. 3. 2016 bylo nefunkční odvětrávací zařízení opatřeno ochrannými plastovými kryty, které byly snadno čistitelné. Z uvedeného tak vyplývá, že správní orgán hodnotil situace správně, když při první kontrole dospěl k závěru, že odvětrávací zařízení nebylo možné udržovat v čistotě, a sama žalobkyně vytýkané pochybení bez problémů napravila. Z nařízení vyplývá, že je povinností provozovatele potravinářských podniků zajistit, aby potravinářské prostory umožňovaly odpovídající údržbu, čištění nebo dezinfekci předmětných prostor. Je už na samotné odpovědné osobě, jak tuto povinnost splní. Bylo by naopak nepřipustné, aby správní orgán direktivně nařizoval, jak má povinná osoba splnění povinnosti dosáhnout, neboť nařízení ani zákon jí takové oprávnění nedává.

Správní orgán tedy může pouze kontrolovat, zda jsou povinnosti stanovené nařízením splněny či nikoli, nesmí však nařizovat, jak jich má povinný subjekt dosáhnout. Tato žalobní námitka není důvodná.

Námitku i) žalobkyně krajský soud rovněž shledává nedůvodnou. Jak správně uvedl žalovaný, i pokud by se jednalo o osvěžovače vzduchu, tyto by bylo lze podřadit pod dezinfekční a čisticí prostředky. Krajský soud však konstatuje, že z obr. č. 3 je zřetelně seznatelné, že jedním z odložených prostředků je prostředek zn. Biolit, což jistě není osvěžovač vzduchu, ale, jak obecně známo, prostředek proti hmyzu, tedy prostředek dezinfekční. Na fotografii jsou v bezprostřední blízkosti zachyceny přepravky na potraviny, s kterými je nepochybně v dané oblasti manipulováno, není tak rozhodné, že byly v době kontroly prázdné. Krajský soud tak má ze zjištěného za prokázané, že žalobkyně porušila povinnost stanovenou jí v kapitole I odst. 10 přílohy II nařízení, dle něhož čisticí a dezinfekční prostředky nesmí být skladovány v oblastech, ve kterých se manipuluje s potravinami.

Pokud se jedná o průsak vody ze střechy (žalobní bod j) krajský soud odkazuje na vypořádání námitky f) a doplňuje, že podle protokolu o kontrole se předmětný prostor nachází v místnosti za obslužným prodejním pultem, který slouží k mytí rukou a pracovních pomůcek, jako nože a tácky, přicházejících do přímého kontaktu s potravinami. Takovou místnost lze bezpochyby považovat ve smyslu kapitoly II odst. 1 přílohy II nařízení za prostory pro přípravu potravin. Tato námitka rovněž není důvodná.

K námitce k) žalobkyně krajský soud konstatuje, že tvrzení žalobkyně o naaranžování prostor pracovníky správního orgánu I. stupně, kteří kontrolu u žalobkyně prováděli, nebylo ve správním řízení prokázáno, průběh správního řízení tato její tvrzení vyvrací. Krajský soud na tomto místě znovu shrnuje, že žalobkyni byla při kontrole dána možnost se k průběhu kontroly a kontrolnímu zjištění vyjádřit, což však dle protokolu neučinila. Následně mohla proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole podat podle ustanovení § 13 kontrolního řádu do 15 dnů námitky, o čemž byla řádně poučena. Této možnosti rovněž nevyužila a nevyužila ani možnosti podat ve smyslu ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 146/2002 Sb. odvolání proti vydanému opatření.

Nadto je nezbytné zdůraznit, že správním orgánem žalobkyni vytýkané jednání nebylo v tomto případě spatřováno v rozhozených přepravkách a pohozeném pečivu, tj. ve špatné údržbě prostor, ale v porušení povinnosti odstraňovat co nejrychleji potravinářské odpady, nepoživatelné vedlejší produkty a jiný odpad z prostor, kde se nacházejí potraviny, aby nedocházelo k jejich hromadění (kapitola VI odst. 1 přílohy II nařízení). Vyřazené pečivo, jak jej v žalobě označila žalobkyně, je nepochybně potravinářským odpadem. Tato námitka tak rovněž není důvodná.

Žalobní námitka l) je opět příliš obecná a jak uvedeno výše (viz žalobní bod c a d), „čím je žalobní bod nebo stížní námitka obecnější, tím obecněji jej může soud posuzovat. Není na místě, aby soud za stěžovatele jakkoliv domýšlel další argumenty nebo vybíral z reality skutečnosti, které žalobu či kasační stížnost podporují.“ Žalobkyně v tomto žalobním bodě netvrdí, v čem konkrétně by mělo spočívat jí tvrzené nedostatečné, nepřesné a neobjektivní hodnocení stavu čistoty věcí kontrolním pracovníkem. Pokud nesouhlasila s kontrolními zjištěními správního orgánu I. stupně, měla možnost se k nim vyjádřit již při kontrole nebo mohla následně proti těmto kontrolním zjištěním podat do 15 dnů námitky. Nic

z toho neučinila, naopak dle protokolu o kontrole ze dne 16. 3. 2016 vytýkaná pochybení odstranila. Krajský soud tak konstatuje, že ani tato žalobní námitka není důvodná.

K žalobní námitce m) krajský soud uvádí, že je pravdou, že fotografie nezachycují skladování brambor, z takového zjištění však nelze bez dalšího dovodit, že skladování nebalených brambor na zemi nebylo v řízení prokázáno, když takové kontrolní zjištění včetně zjištění nebalených rohlíků v plastové přepravce umístěných na znečištěné paletě bylo zaznamenáno v protokolu o kontrole ze dne 3. 2. 2016. V tomto případě je nutné zohlednit, že proti tomuto kontrolnímu zjištění žalobkyně nic nenamítala ani v protokolu o kontrole, ani v odporu proti příkazu, ani v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dokonce ani v námitkách podaných žalobkyní dne 11. 11. 2016. Žalobkyně ve správním řízení k těmto zjištěním nenavrhlala žádné důkazy, které by kontrolní zjištění měly vyvrátit nebo jinak interpretovat. Správní orgány tak neměly o skutkovém stavu, který byl zjištěn při kontrole a byl doložen protokolem o kontrole jehož součástí byla fotodokumentace, žádné pochybnosti. Žalobkyně tuto námitku vznesla poprvé až v žalobě. Jak ve svém rozhodnutí ze dne 26. 2. 2009, 11 Ca 89/2008-42, uvedl Městský soud v Praze, *jestliže žalobce nevznesl námitky proti kontrolnímu protokolu (§ 17 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole), není na soudu, aby v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o uložení pokuty přezkoumával rozhodnutí správního úřadu, pokud jde o skutkové závěry provedené kontroly ohledně jakosti vybraných prodávaných výrobků*. Krajský soud se s tímto názorem Městského soudu ztotožňuje a skutkové závěry o skladování nebalených brambor a pečiva považuje s ohledem na zjištění uvedená v protokole o kontrole za prokázané. Krajský soud souhlasí se žalovaným, že nelze přistoupit na bagatelizování pochybení, jak činí žalobkyně v případě na fotografiích zdokumentované nebalené cibule, když tvrdí, že položení jednoho pytle zeleniny na zem není na závadu. Pokud je podle kapitoly IX odst. 3 přílohy II nařízení povinností provozovatele potravinářského podniku chránit potraviny ve všech fázích distribuce proti jakékoli kontaminaci, je nutné její dodržování vyžadovat ve všech případech. Krajský soud se nedomnívá, že by zajištění cibule proti kontaminaci bylo v rozporu s podmínkami pro její skladování, neboť potřebnou větratelnost, tmu i teplotu lze jistě zajistit i umístěním cibule tak, aby nebyla uložena přímo na podlaze.

Krajský soud k námitce žalobkyně o nesprávné interpretaci nařízení uvádí, že účelem nařízení je zajištění bezpečnosti potravin a vysoké úrovně ochrany veřejného zdraví. Smyslem nařízení je zajistit, aby k ohrožení potravin vůbec nedošlo (viz čl. 8 preambule nařízení). Nařízení v tomto smyslu stanoví povinnosti provozovatelů potravinářských podniků a jedná se o povinnosti, jejichž dodržováním se má ohrožení potravin předejít. Je tak nerozhodné, že kontaminace potravin určených ke spotřebě nebyla správním orgánem zjištěna, na což poukazuje žalobkyně, neboť pro naplnění správního deliktu dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách a tabákových výrobcích postačuje nesplnění povinnosti v nařízení stanovené, nemusí být zjištěn následek ve formě kontaminace potravin. Pokud by tomu tak bylo, dopustila by se žalobkyně jiných než vytýkaných a daleko závažnějších správních deliktů.

Krajský soud má s ohledem na výše uvedené za to, že veškerá správními orgány žalobkyni vytýkaná pochybení byla v řízení prokázána, nařízení bylo správně interpretováno a jednání správních orgánů tak nebylo v rozporu s dobrými mravy.

Krajský soud nevyhověl návrhu žalobkyně na moderaci pokuty (žalobní bod n) ve smyslu ustanovení § 65 odst. 3 s. ř. s. V případě návrhu na snížení trestu či upuštění od něj (§ 65

odst. 3 s. ř. s.) musí soud vycházet z důvodů, které správní orgán vedly ke stanovení dané výše trestu; teprve poté může tyto důvody přezkoumat a popřípadě dospět k závěru, že jde o trest zjevně nepřiměřený (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2005, č. j. 10 Ca 66/2004-32, dostupný na www.nssoud.cz). Vzhledem ke skutečnosti, že podle ustanovení § 17 odst. 11 písm. c) zákona o potravinách a tabákových výrobcích je možné za správní delikty, jichž se dopustila žalobkyně, uložit pokutu až do výše 10.000.000 Kč, a v případě žalobkyně došlo k naplnění více skutkových podstat správních deliktů, nelze pokutu ve výši 18.000 Kč považovat za zjevně nepřiměřenou. Žalobkyně v žalobě žádné okolnosti, které by měly soud vést k moderaci pokuty, ohledně své osoby ani jiné okolnosti, jež byly správním orgánem zohledněny při stanovení výše pokuty, neuvedla.

K novým námitkám žalobkyně vzneseným při jednání soudu dne 22. 8. 2018, a sice že zaměstnankyně, které kontrolu prováděly, nebyly odborně způsobilé ke kontrole dodržení povinností stanovených nařízeními EU a kontrolu provedly tak, aby společnost poškodily, a dále že v protokolu o kontrole není uvedeno, že v době kontroly byl přítomen osobně jednatel žalobkyně, krajský soud uvádí, že rozšířit žalobu o další žalobní body je možné pouze ve lhůtě pro podání žaloby, tedy do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobkyni oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení (ustanovení § 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s.). Podle ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. soud přezkouvává napadené výroky rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů. V tomto případě lhůta pro podání žaloby uplynula dne 21. 8. 2017, proto soud k námitkám uplatněným po této lhůtě nepřihlíží.

Soud tedy uzavírá, že žalovaný i správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem a žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšně žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 22. srpna 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu